

РЕШЕНИЕ

№ 6902

гр. София, 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8893** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на,, Първа Обединена Дистрибуторска компания“ ЕООД – [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221023006114-091-001/08.05.2024 година, потвърден с Решение № 1014/24.07.2024 година на Директор на Дирекция ОДОП, в частта на установените финансови резултати по реда на ЗКПО за 2018 година, 2019 година , 2020 година и 2021 година, ведно със съответните лихви за забава и на определените задължения за лихви за забава по ЗДДС за данъчен период месец-01.2018 година, месец 03.2018 година, месец 05.2018 година, месец 06.2018 година, месец 08.2018 година, от месец 10.2018 година до месец 01.2019 година, месец 04.2019 година, месец 01.2020 година, месец 04.2021 година , месец 07.2021 година и месец 11.2021 година в общ размер на 166 433,13 лева/ главница и лихви/.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на ревизионния акт в оспорената част. Твърди се, че жалбоподателят е спазил изискванията на Закона за счетоводството и на приложимите счетоводни стандарти, а наред с това се посочва, че са спазени изискванията на Закона за счетоводството. Посочва се още , че при издаване на Ревизионния акт са допуснати и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на Ревизионния акт в потвърдената част и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят-“ Първа Обединена дистрибуторска компания“ ЕООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК, се представлява от адвокат Т., редовно упълномощена, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена .Заявява претенция за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендирането юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 1-486/26.06.2014 година на Директор ТД на НАП- С. В. А. В. е назначена на длъжността – Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП- С. считано от 01.07.2014 година .

Със Заповед № 3250/09.11.2024 година на Директор ТД на НАП- С. Н. Ц. Р. е преназначена на длъжността - Главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С.,считано от 01.11.2018 година.

Със Заповед № 4827/27.12.2019 година на За директор ТД на НАП- С. Е. Х. Б. е преназначена на длъжността -Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година Директор ТД на НАП- [населено място] наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 03.02.2020 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, измежду които и В. А. В. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място].

Със Заповед № РД-01-846/30.11.2021 година на Директор ТД на НАП- С. са определени органи по приходите, които да изпълняват функциите на ръководител екип за периода от 01.12.2021 година до 30.11.2023 година, измежду които и Н. Ц. Р. на длъжност- Главен инспектор по приходите .

Със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 година на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК считано от 28.10.2022 година да се изпълняват от поименно изброени служители/ органи по приходите/ в Отдел „ Ревизии“ , измежду които и В. А. В. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. .

Със Заповед за възлагане на ревизия от 18.10.2023 година В. А. В. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на жалбоподателя, определил състава на ревизиращия екип- Н. Ц. Р. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. Х. Б. на длъжност- Главени инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода - 01.01.20218 година-31.12.2021 годна, ДДС за периода- 01.01.2018 година- 31.12.2018 година, срока, в който следва да завърши ревизията – три месеца , считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя 24.10.2023 година.

Със Заповед № РД-011105/30.11.2023 година Директор ТД на НАП- С. определил служители от отдел „ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място], които да изпълняват функциите на ръководител екип за периода от 01.12.2023 година до 31.12.2024 година , измежду които и Н. Ц. Р. на длъжност-Главен инспектор по приходите .

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 19.01.2024 година органът, възложил ревизията В. А. В. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. определил нов срок за завършване на ревизията до 23.02.2024 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 19.01.2024 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 22.02.2024 година, органът възложил ревизията-В. А. В. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 22.03.2024 година .

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 22.02.2024 година.

На 28.03.2024 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № Р-22221023006114/-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 28.03.2024 година.

На 11.04.2024 година дружеството-жалбоподател депозирало искане за продължаване срока за представяне на възражение срещу съставения РД до органите по приходите .

С Уведомление от 11.04.2024 година орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип и ръководител на ревизията- Н. Ц. Р. удължил срока за представяне на възражение срещу съставения РД до 11.05.2024 година.

Уведомлението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на 11.04.2024 година.

На 18.04.2024 година дружеството- жалбоподател депозирала възражение срещу съставения РД , в което изразил несъгласието си с предложението за установяване.

На 08.05.2025 година В. А. В. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и Н. Ц. Р. на длъжност- Главен инспектор по приходите издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221023006114-091-001/08.05.2024 година ,с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 13.05.2024 година.

На 20.05.2024 година дружеството- жалбоподател подало жалба до Директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение № 1014/24.07.2024 година отменил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период месец 11.2021 година, потвърдил обжалвания Ревизионен акт в оспорената част на определените финансови резултати по реда на ЗКПО за 2018 година, 2019 година , 2020 година и 2021 година, ведно със съответните лихви за забава и на определените задължения за лихви за забава по ЗДДС за данъчен период месец-01.2018 година, месец 03.2018 година, месец 05.2018 година, месец 06.2018 година, месец 08.2018 година, от месец 10.2018 година до месец 01.2019 година, месец 04.2019 година, месец 01.2020 година, месец 04.2021 година , месец 07.2021 година и месец 11.2021 година, оставил без разглеждане жалбата в останалата част като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази част.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 25.07.2024 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 2 броя папки-приложения и събраните в хода на съдебното такива.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза,като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите,поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Ревизионният акт № Р-22221023006114-091-001/08.05.2024 година е издаден от компетентни

органи- това е В. А. В. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С.- орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето В. А. В.– към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- С. и същата е била надлежно оправомощена от Директор ТД на НАП- С. за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК. Лицето Н. Ц. Р. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Доказано е, че именно Н. Ц. Р. е била определена с две нарочни заповеди на Директор ТД на НАП- С. за ръководител на ревизията за два последователни периоди/ включени в обхвата на ревизията.

Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- Е. Х. Б. е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирувания данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса- аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Установено е, че органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип и издателите на РА са притежавали квалифициран електронен подпис, като по делото се съдържат доказателства не само на хартиен, но и на магнитен носител и не са оспорени от процесуалния

представител на жалбоподателя.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 / 22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо, че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслагва върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК и материално – правните.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. При издаване на РА са спазени материално- правните разпоредби на ЗКПО.

От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че за периода от 01.01.2018 година – 31.12.2021 година „ПЪРВА ОБЕДИНЕНА ДИСТРИБУТОРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД е извършвала търговия на едро с кафе - представителство на кафе „Belisimo С.“, тя е местно юридическо лице и подлежи на облагане по реда на ЗКПО. От доказателствата по делото е видно, че за 2018 година жалбоподателят е подал ГДД на 01.04.2019 година със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 9524,81 лева, данъчен финансов резултат 9524,81 лева , Корпоративен данък за внасяне-952,48 лева, направени авансови вноски-0 лева, Корпоративен данък за довносяне -952,48 лева – внесен и начислена лихва в размер на 51 лева- също внесена. Общо начислените приходи от продажби са в размер на 1 325 439,77 лева, в това число приходи от продажби на стоки-1120 967,30 лева, приходи от продажба на услуги – 199 911,48 лева, други приходи- 4560,99 лева, а общо начислените разходи за дейността са в размер на 1315 914,96 лева в това число разходи за материали / фолио / гориво и други/ -13563,03 лева , разходи за външни услуги и/ счетоводни- наеми ,машини и склад, такси -25 864,80 лева, разходи за амортизации 25643,50 лева, разходи за заплати -37855,17 лева, разходи за осигуровки- 7296,81 лева , разходи за данъци- 1149,20 лева , други разходи 9534,85 лева , разходи за организация и управление 433,85 лева, други финансови разходи -7147 ,32 лева, отчетна стойност на продадените стоки -1183 526,08 лева. От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице по счетоводни данни за 2018 година е видно, че по сметка 751 „Нефинансови приходи за бъдещи периоди" са начислени 528 678,77 лева, представляващи осъществени продажби на стоки /ВОД/ за дружество STAR HOSPITALITY SERVICIES & T с VAT № EL800869487, като са издадени на дата 06.12.2018 година, на 14.12.2018 година и на

19.12.2048 година 3 броя фактури за продажби, 8 подробно описани в РД и в заключението на вещото лице по номер, дата и ДО с данъчна основа 528 678,77 лева с предмет -Кафе на зърна, сметана и чаши, а приходът от ВОД по трите фактури е отчетен през 2019 година в размер на 528 678,77 лева, като същият е отразен по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“. Реализираните продажби са документално обосновани чрез представени и налични по делото издадени фактури, транспортни документи – заявки договори за превози, съставените ЧМР от превозвача „ИВ ТРАНС 16“ ЕООД, в които е отразено, че стоките са получени на 12.12.2018г., 19.12.2018г. и 21.12.2018 година, представени са и банкови извлечения за постъпления по сметката на жалбоподателя през 2018 година и 2019 година с общ размер 528 678,77 лева. Следва да бъде посочено, че в съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ и Счетоводен стандарт 18 приходът се признава в момента на извършване на сделката независимо от момента на плащането, поради което приходите в размер на 528 678,77 лева е следвало да бъдат отчетени в годината на реализиране на продажбите т. е в периода на издаване на фактурите през 2018 година, което не е направено от страна на жалбоподателя. По силата на чл. 78 от ЗКПО финансовият резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице и когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. В чл.10 от ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В чл. 6, ал.1 от Закона за счетоводството е посочено, че счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър, като първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Реквизитите на първичния счетоводен документ са визирани в чл.7 от Закона за счетоводството и съгласно тази разпоредба първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри, дата на издаване, наименование, адрес и номер за идентификация по [чл. 84](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, предмет и стойностно изражение на стопанската операция. Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. За целите на данъчното облагане при преценката за съдържащите се във фактурата реквизити, винаги трябва да се изхожда от обстоятелството има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по [ЗДДС](#) данъчни субекти и съответно - начислен данък. Това означава, че реквизитите на фактурата не следва да се възприемат изолирано. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Като частен документ, който се издава от доставчика, той се подписва от него. В това се изразява материалната и доказателствена сила.

На основание чл. 78 от ЗКПО, предвид обстоятелството, че жалбоподателят е отчетел разходи, които не са документално обосновани финансовият резултат за 2018 година за данъчни цели е увеличен с отчетната стойност по горепосочените фактури в общ размер на 528 678,77 лева, като в следващата 2019 година сумата е посочена в намаление на финансовия резултат на основание чл.75, ал.1, от ЗКПО. Наред с това, финансовият резултат за 2018 година е увеличен и със сумата от 23 203,93 лева, представляваща отчетени разходи по фактури по два пъти, както и разходи по фактури по които жалбоподателят не е получател и след преобразуване на финансовия резултат за 2018 година е определен дължим Корпоративен данък за 2018 година в размер на 55 188,28 лева и лихви в размер на 30 615,51 лева, изчислени до 08.05.2024 година/ датата на издаване на РА.

За финансовата 2019 година жалбоподателят е подал Годишна данъчна декларация с вх. № 2210И0788405/29.06.2020 година, като е деклариран счетоводен финансов резултат печалба 104 528,38 лева и данъчен финансов резултат 104 579,98 лева, Корпоративен данък за внасяне – 10 458,00 лева, направени авансови вноски – 714,36 лева и Корпоративен данък за довносяне в размер на 9 743,64 лева след приспадане на авансовите вноски е внесен със закъснение, ведно с начислена лихва за забава в размер на 504,60 лева. Отново от заключението на вещото лице е видон, че финансовият резултат представлява разлика между общо начислени приходи по продажби и общо начислени разходи за дейността, като общо начислените приходи са 3 239 094,14 лева, нетните приходи от продажби са 1 966 352,44 лева, в т.ч.- приходи от продажби на стоки – 1 717 380,76 лева, приходи от продажби на услуги – 248 971,68 лева, извънредни приходи /присъдени вземания - 1 272 741,70 лева/, общо начислените разходи за дейността са 3 134 565,76 лева-, в т.ч- разходи за материали /фолио, гориво, др./ – 259 705,50 лева, разходи за външни услуги /счетоводни, наеми на машини и склад, такси, рекламни и консултантски/ - 1 057 207,42 лева, разходи за амортизации – 24 996,29 лева, разходи за заплати – 57 278,39 лева, разходи за осигуровки – 11 231,20 лева, други разходи /данък МПС, инвентар/ – 3 087,75 лева, разходи по валутни операции – 11,92 лева, други финансови разходи – 3 614,93 лева извънредни разходи /начислена лихва по ГДД за 2018 г./ - 51,60 лева, а отчетната стойност на продадените стоки – 1 717 380,76 лева, като финансовият резултат за данъчни цели, като в увеличение- по сметка 609/3 „Други разходи“, партида „Данък МПС, МДТ–леки“ са начислени разходи за лек автомобил, с които на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са свързани с дейността и се увеличава финансовия резултат с 872,32 лева, По сметка 609/4 „Други разходи“, партида „Глоби и фишове МПС“ са начислени разходи, с които на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи за начислени глоби се увеличава финансовия резултат с 385 лева. През 2019 година жалбоподателят е отразил като текущ разход /сметка 601 Разходи за материали/ фактура № 47414/27.03.2019 година с отчетна стойност 1 960 лева, издадена от ЕСПРЕСО В. ООД, като фактурата е издадена на трето лице. За осчетоводената фактура издадена от ЕСПРЕСО В. ООД, разходите на дружеството не са документално обосновани и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО с РА не е признат за данъчни цели разходът в размер на 1 960 лева. По сметка 602/9 „Разходи за външни услуги“, партида „По договор“ са начислени разходи в размер на 1 000 000 лева, формирани от разходи по фактури издадени от „ Магура Трейд“ ЕООД, „Брилтол“1 „ ЕООД, „Рейсинг Груп БГ 2019“ ЕООД, „Трейд Гард БГ“ЕООД, „Стил Болт“ ЕООД, „Кари Смарт БГ“ЕООД, „Сиди Гард БГ“ ЕООД, „ Т. А. БГ 2019 година „Профит Ел БГ“ ЕООД с предмет – услуга по договор/ като в заключението фактурите са подробно описани по номер, дата, данъчна основа и през м.01.2020 година от доставчиците са издадени Кредитни известия /КИ/ на стойност 823 000 лева, с които са сторнирани издадените фактурите, с изключение на фактурите издадени от „ТРЕЙД ГАРД БГ“ ЕООД /фактура №1/11.12.2019 година на стойност 87 000 лева и „СТИЛ БОЛД БГ“ ЕООД/ фактура №1/13.12.2019 година на стойност 90 000 лева, като в отчетната 2020 година жалбоподателят е сторнирал начислените разходи по сметка 602/9 в размер на 823 000 лева, като за определяне на периода, в който следва да се осчетоводи кредитното известие има отношение датата на издаването му спрямо Годишния финансов отчет и в случая кредитните известия са издадени през месец 01.2020 година преди подаването на ГФО за 2019 година, като съгласно чл.26 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон и с отчетените разходи по гореописаните фактури в размер на 1 000 000 лева законосъобразно органите по приходите са извършили данъчна регулация на финансовия резултат за 2019 година в посока увеличение на основание чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.10 от ЗКПО, а през 2020 година финансовият резултат е намален със сумата в размер на 823 000 лева на основание чл.75, ал.1 от ЗКПО, като по този начин е елиминиран ефектът от отразяване от страна на дружеството, както на фактурите така и на кредитните известия.

Що се касае до непризнатите разходи за услуги през 2019 година по доставки от „ТРЕЙД Г. БГ“ ЕООД /фактура №1/11.12.2019 година на стойност 87 000 лева/ и „СТИЛ БОЛД БГ“ ЕООД/ фактура №1/13.12.2019г. на стойност 90 000 лева в общ размер на 177 000 лева, настоящият съдебен състав намира, че тези разходи не са документално обосновани и представените в хода на ревизионното производство от жалбоподателя във връзка с тези доставки два броя Договори за консултантски услуги не могат да доведат до извод, че е налице документална обоснованост на стопанските операции.

В хода на ревизионното производство нито жалбоподателят, нито двамата контрагенти / доставчици/по двата договора са представили индивидуализираща информация относно доставките по договорите, а двата договора са еднотипни. Консултантски договор от 11.12.2019 година за „...консултантски услуги във връзка с подготовката и подаването на заявление за финансово подпомагане по Програмата за развитие на търговската мрежа и сключване на договори с големите вериги за предлагане на продуктите на ПОДК" със срок 31.03.2020 г. на стойност 87 000 лева. Представените в хода на ревизионното производство от старан на доставчика банкови извлечения за плащане на 20.01.2020 година- за 10 000 лева, от 24.01.2020 година- 20 000 лева , на 28.01.2020 година- 20 000 лева, на 31.01.2020 година- 20 000 лева и на 04.02.2020 година- 17 000 лева и осчетоводяването на фактурата по сметка 602/9 Разходи за външни услуги от страна на доставчика не може да доведе до извод, че е налице реално изпълнение на услугите /неконкретизирани какви / по договора, няма доказателства какво и как е възложено, как е изпълнено и от кое лице от доставчика, кога и какво е възложено / като задание от страна на жалбоподателя, за да може да бъде изпълнено, как при липсата на какъвто и да е персонал, машини, съоръжения и оборудване, персонал доставчикът е извършил консултантските услуги, още повече ,че от Декларацията от управителя А. Й. С. е видно, че „... Стопанската дейност на фирма „ТРЕЙД ГАРД БГ " ЕООД е покупко - продажба на различни видове стоки и извършване на услуги,финансирането на фирмата е от осъществяваната търговска дейност, както и от юридически лица,дружеството няма собствено недвижимо и движимо имущество, счетоводният продукт е Плюс – Минус, като разплащането с доставчиците и клиентите е по сметка,а сделките по издадените фактури към и от фирма „ТРЕЙД ГАРД БГ " ЕООД с клиентите и доставчиците са договаряни между управителите на дружествата. Фактурата е платена по банков път, по сметка, която е имала фирмата за ревизирия период". От представената Оборотна ведомост на „ТРЕЙД ГАРД БГ" ЕООД е видно, че дружеството няма заведени сметки от гр.20/ДМА/, както и сметка 421 Персонал, сметки от гр.60/Разходи по икономически елементи/ от които да се установи наличие на материална техническа и кадрова обезпеченост на извършените услуги,не е представена информация каква услуга е извършана и на кого е предадена в т.ч доклади, анализи, приемо-предавателни протоколи съдържащи данни за вида на услугите, количествени, стойностни и времеви параметри.

Доставчикът „ СТИЛ БОЛТ БГ“ ЕООД също не е представил доказателства както за изпълнението на Консултантския договор от 13.12.2019 година за „...консултантски услуги във връзка с подготовката и подаването на заявление за финансово подпомагане по Програмата за развитие на търговската мрежа и сключване на договори с големите вериги за предлагане на продуктите на ПОДК" със срок 31.03.2020 година на стойност 90 000лева- какво и как е договорено , в какво се изразява консултантската услуга, кога и от кого какво е възложено, кога и с кои големи вериги кои лица от доставчика са водени преговори, притежаващи съответните умения, знания и опит са извършили услугите, какво е предоставено като консултация и какво е изготвено, а представените банкови извлечения за извършени плащания по фактурите на 20.12.2019 година- 20 000 лева, на 27.12.2019 година- 20 000лева,, на 03.01.2020 година- 20 000 лева, на 09.01.2020 година-. 20 000,00 лева и на 20.01.2020 година 10 000 лева , по никакъв начин не може да доведе до извод , че този доставчик нещо реално е извършил по доставките, а осчетоводяването на фактурата по сметка 602/9 Разходи за външни услуги, също не може да доведе до извод, че е налице реално предоставяне на услугите от този доставчик на жалбоподателя, и представената Аналитична хронологична ведомост от 01.12.2019 г. до

31.01.2020 година - клиент ПОДК ЕООД за осчетоводяване на фактурата по сметка 703 "Приходи от услуги, също не обуславя изпълнение на каквото и да е от доставчика, още повече, че представената Декларация от управителя А. Й. С. сочи, че стопанската дейност на фирма „СТИЛ БОЛТ БГ" ЕООД е покупко - продажба на различни видове стоки и извършване на услуги. Финансирането на фирмата е от осъществяваната търговска дейност, както и от юридически лица, дружеството няма собствено недвижимо и движимо имущество, счетоводният продукт е Плюс – Минус, а разплащането с доставчиците и клиентите е по сметка, сделките по издадените фактури към и от фирма „СТИЛ БОЛТ БГ " ЕООД с клиентите и доставчиците са договоряни между управителите на дружествата, по никакъв начин не изяснява нито вида на консултантските услуги, които е извършил доставчикът, нито внася яснота относно реалното изпълнение на услугите по консултантския договор, още повече, че доставчикът не е представил счетоводни данни за заведени сметки от гр.20/ДМА/, както и сметка 421 Персонал, сметки от гр.60/Разходи по икономически елементи/, от които да се установи наличие на материална техническа и кадрова обезпеченост на извършените услуги, липсва информация каква услуга е извършана и на кого е предадена в т.ч доклади, анализи, приемо-предавателни протоколи съдържащи данни за вида на услугите, количествени, стойностни и времеви параметри, при което законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат данъчен цели за 2019 година със стойността по двете фактури като документално необосновани. Отново от заключението на вещото лице, се установява, че за финансовата 2019 година жалбоподателят е декларирал данъчна печалба в размер на 104 528,38 лева, като извършените увеличения на финансовия резултат са -чл. 26, т. 1 от ЗКПО с 872,32 лева- Данък МПС, чл. 26, т. 2 от ЗКПО с 1 001 960 лева./ в т.ч. 1 960 лева по фактура от "Еспресо В." и 1 000 000 лева- разходи по фактури за които са издадени КИ и по чл. 26, т. 6 от ЗКПО с 385 лева- Глоби и фишове + декларираните от жалбоподателя 51,60 лева- общо 436,60 лева.

На основание чл. 75, ал. 1 от ЗКПО, при откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката не е била допусната. Счетоводният финансов резултат за 2018 година е увеличен за данъчни цели със сумата на декларирания ВОД на стоки за Гърция в размер на 528 678,77 лева и счетоводният финансов резултат за данъчни цели за 2019 година се намалява в същия размер, а след след преобразуване на финансовия резултат се установява данъчна печалба в размер на 579 118,53 лева и полагащ се Корпоративен данък- 57 911,86 лева, внесен корпоративен данък от жалбоподателя в размер на 10 458 лева , ведно с лихва от 509,93 лева и **за 2019 година остава за довносяне Корпоративен данък за довносяне в размер на 47 453,86 лева и лихва в размер на 20 300,38 лева , изчислена за периода от 01.07.2020 година до 08.05.2024 година.**

За финансовата 2020 година жалбоподателят е подал Годишна данъчна декларация с вх. №2210И0939430/28.06.2021 година със счетоводен и данъчен финансов резултат- Печалба в размер на 36 364,31 лева, Корпоративен данък за внасяне – 3 636,43 лева, направени авансови вноски – 2 250 лева, Корпоративен данък за довносяне – 1 386,43 лева – внесен ведно с лихва в размер на 1,97 лева. Общо начислените приходи са 1 367 012,77 лева, нетните приходи от продажби са 1 356 390,27 лева, в т.ч.- приходи от продажби на стоки – 1 133 591,98 лева, приходи от продажби на услуги – 222 798,29 лева, други приходи – 25 лева, финансиране на текущата дейност – 10 000 лева, извънредни приходи 597,50 лева, а общо начислените разходи за дейността са 1 330 648,46 лева, в т.ч- разходи за материали /резервни части, гориво/ – 277 089,15 лева, разходи за външни услуги /счетоводни, наеми на машини и склад, реклама, услуги по договор/ - 20 589,21 лева, разходи за амортизации – 38 927,49 лева, разходи за заплати – 41 102,90 лева,- разходи за осигуровки – 8 320,16 лева, други разходи /Данък МПС, инвентар, тръжни документи/ – 4 137,10 лева, разходи по валутни операции – 256,18 лева, други финансови разходи – 1 759,32 лева, извънредни разходи – 509,93 лева, отчетна стойност на продадените

стоки /кафе/ – 937 957,02 лева.

От доказателствата по делото/ в това число и от заключението на вещото лице , изготвило съдебно- счетоводната експертиза е видон, че по сметка 601/4 „Разходи за материали“ е осчетоводен разход в размер на 46,67 лева по фактура № 2796/28.01.2020 година, издадена от „Сервиз за теб“ ООД , като фактурата е издадена на трето лице поради което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен финансовия резултат с 46,67 лева, по сметка 609/4 „Други разходи“, партида „Глоби и фишове МПС“ са начислени разходи, с които на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи за начислени глоби и с тях се увеличава финансовият резултат с 35 лева, по сметка 602/9 „Разходи за външни услуги“, партида „По договор“ в отчетната 2020 г. е отразена фактура № [ЕГН]/29.12.2020 година издадена от „Bluemarket Pro ILTD, Великобритания с рег. № 12208138 за „Услуги по договор“ от 03.11.2020 година, като във връзка с издадената фактура е представен Договор от 03.11.2020 година, сключен между възложител В. Б. П. управител на „ПОДК“ ЕООД и изпълнител В. М. П., управител на Bluemarket Pro L. и солидарен длъжник М. К. К. с предмет „...ИЗПЪЛНИТЕЛЯТ приема да извършва популяризиране, рекламиране, продажба, както и всякакви други действия за налагане на продуктите от групата на марка кафе „В.“ на територията на Великобритания и в частност вериги магазини в Л., представляващи супермаркети с наименование TESKO SAINSBUR WAITROSE“ на стойност 800 000 лева без ДДС, със срок за сключване на договор и ли потвърждение до 15.01.2021 година. Към договора е представена И. фактура № [ЕГН]/29.12.2020 година на стойност 409 033,51 евро /800 000 лева Протокол по чл. 117 от ЗДДС с № 5/29.12.2020 година с данъчна основа 800 000 лева и ДДС 160 000 лева, като е издадено и Кредитно известие № [ЕГН]/01.02.2021 година за сторниране на фактурата със същите стойности, отразено в Протокол по чл. 117 от ЗДДС с № 6/01.02.2021 година с данъчна основа -800 000 лева и ДДС -160 000 лева, както и банково извлечение за преведени на 31.12.2020 година- 12 000 лева, като от доказателствата е видно, че няма извършена услуга, в потвърждение на което е издадено и кредитно известие от доставчика, като жалбоподателят е извършил сторнирането през 2021 година и на тази плоскост на основание чл. 78 от ЗКПО финансовият резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице, а когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. Законнообразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат и на основание чл. 78 от ЗКПО финансовият резултат за 2020 година за данъчни цели е увеличен със сумата на неначислените разходи в размер на 800 000 лева и със същата сума се намалява финансовият резултат за 2021 година, когато е отчетено кредитното известие /КИ/. От доказателствата също е установено , че по сметка 602/9 „Разходи за външни услуги“, партида „По договор“ в отчетната 2020 година въз основа на издадени Кредитни известия /КИ/ от доставчиците, жалбоподателят е сторнирал сума в общ размер на 823 000 лева, като кредитните известия са издадени от доставчиците към фактурите за покупки /услуги/ издадени през 2019 година/ отново подробно посочени в заключението на вещото лице.

Следва да бъде посочено, че на основание чл. 75, ал. 1 от ЗКПО при откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката не е била допусната и счетоводният финансов резултат за 2019 година е увеличен за данъчни цели със сумата на разходите в размер на 823 000 лева и счетоводният финансов резултат за данъчни цели за 2020 година се намалява в същия размер. Наред с това, за финансовата 2020 година жалбоподателят е декларирал данъчна печалба в размер на 36 364,31 лева, Увеличения на финансовия резултат- по чл. 26, т. 2 от ЗКПО – 46,67 лева, по чл. 26, т. 6 от ЗКПО с 35 лева и по чл. 78 от ЗКПО с 800 000 лева, а Намаленията на финансовия резултат -на основание чл. 75, ал.

1 от ЗКПО – 823 000 лева, като след преобразуване на финансовия резултат за 2020 година се установява данъчен финансов резултат - данъчна печалба в размер на 13 445,98 лева и полагащ се корпоративен данък 1 344,60 лева, внесен Корпоративен данък от жалбоподателя в размер на 3 636,43 лева ведно с лихва от 1,97 лева, като за за 2020 година е налице надвнесен данък от жалбоподателя в размер на 2 291,83 лева, а сумата е определена за възстановяване с издадения РА.

За финансовата 2021 година жалбоподателят е подал Годишна данъчна декларация за финансовата 2021 г. с вх. № 2210И1102336/27.06.2022г. със счетоводен и данъчен финансов резултат- Печалба 22 306 лева, Корпоративен данък за внасяне – 2 230,60 лева, направени авансови вноски – 1 200 лева, Корпоративен данък за донасяне – 1 030,60 лева – внесен със закъснение ведно с лихва за забава в размер на 12,49 лева, като общо начислените приходи са в размер на 1 234 676,17 лева с нетни приходи от продажби 1 190 880,84 лева, в т. ч.-приходи от продажби на стоки – 1 176 368,37 лева, приходи от продажби на услуги – 14 512,47 лева, други приходи /продажба на автомобили „Ф.“ и „М.“ AMG45/ – 43 795,33 лева, а общо начислените разходи за дейността са 911 590,43 лева, в т.ч. разходи за материали /фолио, гориво/ – 441 343,83 лева, разходи за външни услуги /счетоводни, наеми на машини и склад, реклама/-365 481,47 лева, разходи за амортизации – 41 914,45 лева, разходи за заплати – 49 383,50 лева, разходи за осигуровки – 9 582,71 лева, други разходи /данък МПС, инвентар, глоби, членски внос/ – 2 850,01 лева, разходи по валутни операции – 18,60 лева, други финансови разходи – 1 013,89 лева, извънредни разходи – 1,97 лева, а отчетната стойност на продадените стоки – 1 030 746,85 лева и на други активи 995,83 лева.

Законосъобразно органите по приходите на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО не са признали за данъчни цели разхода в размер на 54,61 лв. формиран от данъчната основа по фактура № [ЕГН]/09.02.2021г. издадена от МЕТАГАЗ АД с ДО 29,13 лева и фактура № [ЕГН]/05.04.2021г. издадена от Е. България ЕАД, с ДО 25,48 лева, като фактурите са издадени на трети лица, но са осчетоводени по сметки за 302 „Материали“ и впоследствие са изписани по сметка 601 „Разходи за материали“, по сметка 609/4 „Други разходи“, партида „Глоби и фишове МПС“ са начислени разходи, които на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО не се признават за данъчни цели и със същите се увеличава финансовия резултат с 770 лева.

Счетоводният финансов резултат за 2020 година е увеличен за данъчни цели със сумата на разходите в размер на 800 000 лева./във връзка с фактура № [ЕГН]/29.12.2020 година, издадена от Bluemarket Pro ILTD, Великобритания с рег. № 12208138 за „услуги по договор от 03.11.2020 година“ и издадено към нея Кредитно известие № [ЕГН]/01.02.2021 година за сторниране на фактурата със същите стойности/ и съответно счетоводният финансов резултат за данъчни цели за 2021 г., на основание чл.75, ал.1 от ЗКПО следва да се намали в същия размер и след преобразуване на финансовия резултат за 2021 година се установява данъчен финансов резултат - данъчна загуба в размер на 776 869,39 лева, внесеният корпоративен данък от жалбоподателя за 2021 година в размер на 2 230,60 лева остава надвнесен данък от жалбоподателя и сумата е определена за възстановяване с издадения РА.

По Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

С Ревизионен доклад № Р-22221023006114-092-001/28.03.2024г. на жалбоподателя не е признато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м.01.2018г., м.03.2018г., м.05.2018г., м.06.2018г., м.08.2018г., от м.10.2018г. до м.01.2019г., м.04.2019г., м.01.2020г., м.04.2021г., м.07.2021г. и м.11.2021г. по 34 фактури издадени от „ЛУКОЙЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ПЕТРОЛ“ АД „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, „БУЛМАРКЕТ СИ ЕН ДЖИ“ ЕООД, „МАКС 2000 Б И Д“ ЕООД, „СТОЛИЧЕН ЕЛЕКТРОТРАНСПОРТ“ ЕАД, „ВЕНДИНГ ПАРТНЕРС“ ЕООД, „БАЛКАМ ГРУП“ ЕООД, „ТИТИ АВТО“ ЕООД, „ЕС О ЕС СЪРВИС“ ЕООД, „ЕСПРЕСО В. ООД“, „СЕРВИЗ ЗА ТЕБ“, „МЕТАГАЗ“ АД, „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „БИАНЧИ КАФЕ“ ЕООД, „МАКС 2000 Б И Д“ ЕООД и „НИКОЛ 2812“ ЕООД в общ размер на 21 895,76 лева, но с подадено възражение към РД, жалбоподателят е оспорил извършено начисляване на ДДС в размер на 21 895.76 лева за данъчните периоди от 01.01.2018

г. до 31.12.2021 г. с довода, че ДДС в размер на 21 895.76 лева е начислен от дружеството с Протокол № 8/31.03.2024 година / по реда на чл. 117 от ЗДДС и от представения Протокол от 31.03.2024 година. върху данъчна основа 109 478.70 лева е начислен ДДС в размер на 21 895.76 лева, по фактури от всички гореописани доставчици т.е. ревизираното дружество е извършило корекция на неправомерно ползваният данъчен кредит и е отстранен рискът от данъчни загуби. Протоколът е включен с отрицателен знак в Дневника за покупки и СД вх. № 22105524732/15.04.2024 г. за данъчен период 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г. и участва в определяне на резултата за периода - ДДС за внасяне в размер на 14 140,02 лева, който е в приспаднал по реда на чл. 92 от ЗДДС, а доколкото фактурите са анулирани до приключване на ревизионното производство с Ревизионен акт № Р-22221023006114-091-001/08.05.2024г. и Решение № 1014 от 24.07.2024г. на Директора на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП е прието, че за извършеното намаление се следват единствено лихви за периода на неправомерно ползвания от жалбоподателя данъчен кредит през периодите м.01.2018г., м.03.2018г., м.05.2018г., м.06.2018г., м.08.2018г., от м.10.2018г. до м.01.2019г., м.04.2019г., м.01.2020г., м.04.2021г., м.07.2021г. и м.11.2021г, като общият размер на изчислените лихви по ЗДДС е 12 875,00 лева изчислени до 15.04.2024 година датата на подаване на СД за данъчен период м.03.2024 година .

Законосъобразно органите по приходите са начислили лихва за забава за процесните периоди по ЗКПО в размер на 50 915,89 лева.

Всичко това води до извод, че издаденият Ревизионен акт отговаря на изискванията за редовно действие,което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба .

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.161 от ДОПК, според която на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, като съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ-по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева.

Съдът намира, че в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева/-127,82 евро.

Съдът намира възражението на адвокат Т. за прекомерност на юрисконсултско възнаграждение за недопустимо, тъй като нормата на чл.161,ал.2 от ДОПК) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.) сочи,че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна и в тази норма не е предвидена възможност да се прави възражение за прекомерност на юрисконсултско възнаграждение,което изобщо не е заплатено от страна на ответника по жалбата, но дори и да бе заплатено, то нормата не позволява да се прави възражение за прекомерност на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „ Първа Обединена Дистрибуторска компания“ ЕООД – [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221023006114-091-001/08.05.2024 година, потвърден с Решение № 1014/24.07.2024 година на Директор на Дирекция ОДОП, в частта на установените финансови резултати по реда на ЗКПО за 2018 година, 2019 година , 2020 година и 2021 година, ведно със съответните лихви за забава и на определените задължения за лихви за забава по ЗДДС за данъчен период месец-01.2018 година, месец 03.2018 година, месец 05.2018 година, месец 06.2018 година, месец 08.2018 година, от месец 10.2018 година до месец 01.2019 година, месец 04.2019 година, месец 01.2020 година, месец 04.2021 година , месец 07.2021 година и месец 11.2021 година в общ размер на 166 433,13 лева/ главница и лихви/-85 095,91 евро/.

ОСЪЖДА „ ПЪРВА ОБЕДИНЕНА ДИСТРИБУТОРСКА КОМПАНИЯ “ЕООД ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 127,82 ЕВРО/ 250 ЛЕВА/ ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

